

betydeligt Rentetab for Staten, er det ikke ganske rigtigt. Kommunerne skal nemlig tilskyde 40,000 Kr. pr. Banemil, og disse Penge er til Stede, naar som helst Ministeriet ønsker det. De kan da bl. a. anvendes til at afholde en Del af Ekspropriationsomkostningerne, jeg tror endda en ret væsentlig Del af disse. Naar jeg, som sagt, takker Ministeren og Udvalget, er det i Haab om, at Forudsætningerne for Jernbaneloven i 1908 maa ske Fyldest paa de Finanslove, der ad Aare vil blive fremlagt.

P. Th. Nielsen: Det er kun det under Nr. 42 i Betænkningen nævnte Samraad, som jeg ønsker at knytte nogle Bemærkninger til. Det angaar Købet af Virumgaard ved Lyngby. Gaarden er for Tiden forpagtet af Statskassen og ligger under Forsøgsstationen ved Lyngby. Til Gaarden hører 90 Tdr. Land, hvoraf de 85 er Agerjord og de 5 Mose og Rørskær. Den blev i 1910 forpagtet for 25 Aar indtil 1935, dog saaledes, at Ejeren kunde opsige Forpagtningen allerede 1927. Det vilde imidlertid aabenbart være en Fordel for Staten at komme i Besiddelse af denne Gaard, der ikke kunde købes i 1910, men som nu er til at faa til Købs for en Sum af 135,000 Kr., altsaa gennemsnitlig 1,500 Kr. pr. Td. Land, Bygningerne iberegnet. Jeg husker ikke nøjagtig, hvor stor Assurancesummen er, men den er vist op mod 40,000 Kr. Alt taler derfor for, at Summen ikke er for stor. Og for Forsøgsstationen er det af stor Betydning, at Gaarden sikres Staten for et længere Aaremaal end de 16 Aar, hvori den nu er sikret. Det drejer sig nemlig her om Forsøg paa langt Sigt, navnlig Jordbehandlingsforsøg. Det er for disse af Betydning, at Staten er Herre over dette Areal. Det er fortrinlig Jord, og jeg tror, at en privat Mand vilde gøre en god Forretning ved at købe Gaarden for den nævnte Sum.

Naar Spørgsmaalet om dette Køb er blevet rejst, er det dog ogsaa af en anden Grund, som ligeledes er blevet berørt. Det er nemlig Tanken at lægge det nye Landbrugsmuseum, hvortil der er bevilget 60,000 Kr., over paa Virumgaards Jorder. Der har nemlig vist sig Vanskeligheder med Hensyn til Museets Beliggenhed paa Grundtvigs Højskoles Grund, hvor det nu ligger. Der har været ført Forhandlinger mellem Landbrugsmuseets Bestyrelse og en Repræsentant for Højskolens Bestyrelse, og vi vidste ikke andet, end at alt var

klappet og klart, og at man vilde faa overladt en Grund af Højskolen til at bygge Museet paa. Grunden kunde dog ikke faas til Købs, den skulde saa forpagtes for 50 Aar, men under den Forudsætning, at efter de 50 Aar skulde Forpagtningen kunne fornyes i Henhold til en Bestemmelse, som til den Tid vilde være at træffe mellem Landbrugsministeren og Kultusministeren. Men i sidste Øjeblik viste det sig umuligt at faa Landbrugsmuseet til at ligge paa denne Plads. Landbrugsmuseets Bestyrelse blev derved bragt i Forlegenhed, men da der i Forvejen havde været Tale om eventuelt senere at købe Virumgaard, henledte man Landbrugsministerens Opmærksomhed paa, om det ikke vilde være rigtigt allerede nu at sikre sig denne Gaard, som Statens Planteavlsludvalg havde Forkøbsret til. Denne Forkøbsret var sikret det af Enken, der ejer Gaarden, og for saa vidt hun lever, vil man ogsaa eventuelt senere kunne faa Gaarden, i alt Fald i Løbet af et Aarstid. Alt taler dog for, at det vil være en god Forretning at købe Gaarden allerede nu, og det saa meget mere, som man samtidig bringer Landbrugsmuseet ud af den Vanskelighed, det i Øjeblikket er stedt i. Af den Grund har Finansudvalget rejst Spørgsmaalet til Samraad med Landbrugsministeren. Udvalget har en Gang i Vinter været ude i Lyngby og set paa Landbrugsmuseet og havde da ogsaa Lejlighed til at se Virumgaard og skønne over de Jorder, der hører til den, og alle Finansudvalgets Medlemmer var enige om, at det i og for sig vilde være en god Forretning at købe den Gaard. Jeg forstod da ogsaa, at den højtærede Landbrugsminister stillede sig overordentlig velvillig til Tanken om dette Køb, og jeg havde Indtrykket af, at han, inden denne Rigsdagssamling løb ud, vilde fremsætte Forslag derom. Jeg ønsker at høre, om dette Forslag snart kan ventes.

Saa er der et andet Spørgsmaal, som den højtærede Ordfører kun løseligt berørte, nemlig det Samraad, der har været om Nedsættelse af Fragten for Sukkerroer og Kartoffler. Denne Fragt kan rent administrativt bestemmes, og den højtærede Minister for offentlige Arbejder har givet Tilsagn om, at Fragten for Sukkerroer vil blive sat ned fra 6te til 7de Takstklasse og Fragten for Kartoffler fra 5te til 6te. For Sukkerroernes Vedkommende er det forretningsmæssige Hensyn, der har gjort sig gældende, da det aabenbart vil være forretningsmæssigt rigtigt for Statsbanerne at